

2013 03 11 Nr. 1

Lietuva - šalis gimta

**Šiame numeryje
skaitykite:**

- 2 Ką reiškia pilietiškumas?
- 3 Paminėta Laisvės gynėjų diena
- 4 „Žiema, žiema, bėk iš kiemo...“
- 5 „Dainuok lietuviškai, dainuok apie Lietuvą“
- 6 Vėtrungė – mūsų gimnazijos atributas
- 7 Kuo mums svarbi Kovo 11-oji?
- 8 Konkursas „Šalis ta Lietuva vadinasi“
- 9 2013-ieji sveikatingumo metai
- 10-11 Olimpiados, konkursai.
- 12 Šimtadienis
- 13 Mokinių kūryba
- 14 Ekstremali situacija

Lietuvos vardas

Lietuva, kai aš tave tariau —
Prieš akis sumirga raštų raštai,
Ir pilna padangė vyturių,
Ir linų žydėjimas be krašto...

Skamba ten seni, šventi vardai
Girių, upių, klonių ir sodybų...
Sunkią skausmo skarą suardai —
Sidabru Sietynas šiaurėj žiba.

Ir suaidi vėl iš praeities
Dainos, mįslės, pasakos nutilę,
Ir pakyla tiltai iš nakties
Į didžiųjų kunigaikščių pilį.

Ir einu tais tiltais į tave,
Lietuva — trys tyro aukso saulės!
Ir skaitau: — Tėvyne, be tavęs
Tuščias ir beprasmis šis pasaulis.

B. Brazdžionis

Lietuviais mes esame ne tik per didžiąsias šventes ar krepšinio varžybas. Tai neturi būti šventė, kurią švenčiame vieną kartą per metus. Mes esame laisvi, todėl kiekviena diena yra vienodai svarbi ir reikšminga. Vertinkime ir branginkime savo laisvę!

“Vėtrungės“ laikraščio rekolegija

KOVO MĖNESIO ŠVENTĖS IR ATMINTINOS DIENOS

3 d. – Tarptautinė
rašytojų diena

4 d. – Šv.
Kazimiero,
Lietuvos globėjo,
diena; Kovarnių
diena

8 d. – Tarptautinė
moters diena

10 d. 40-ties
paukščių diena

11 d. – Lietuvos
Nepriklausomybės
atkūrimo diena

16 d. – Knygnešio
diena

19 d. – Šv.
Juozapas,
Juozapinos,
Pempės diena

20 d. – Pasaulinė
žemės diena,
Pavasario
lygiadienis

21 d. – Pasaulinė
poezijos diena
- Tarptautinė
miego diena

- Tarptautinė
rasinės
diskriminacijos
panaikinimo diena

22 d. – Pasaulinė
vandens diena

25 d. –
Apsireiškimas
Švč. Mergelei
Marijai,
Blovieščiai,
Gandro šventė

27 d. –
Tarptautinė teatro
diena

29 d. - Lietuvos
įstojimo į NATO
diena

KĄ REIŠKIA PILIETIŠKUMAS ?

Tėvynė, gimtinė, pilietiško ugdymas ir tradicijų puoselėjimas – sąvokos, kurias girdime minint Lietuvos valstybės bei Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną. Tačiau, ar šiais laikais šie žodžiai ką nors iš tiesų reiškia? Kaip ugdomas Lietuvos pilietis?

Kalbant apie pilietiško ugdymą, svarbiausia būtų pabrėžti, kad pilietiškas yra visa apimantis. Visų pirma, pilietiškas reiškia, kad visi piliečiai turi teisę naudotis žmogaus

teisėmis ir jaustis, kad juos gina demokratinė visuomenė, o antra, pilietiškas reiškia, kad kiekvienas turi dalyvauti sprendžiant visai visuomenei rūpimus klausimus. Taigi pilietiškas yra tai, ką mes jaučiame, kas yra neatsiejama mūsų dalis.

Lietuvoje daug kalbama apie pilietišumą nuo pat Nepriklausomybės atkūrimo. Apie tai daug diskutuota, rengti vadovėliai, programos, mokyti pedagogai. Tačiau ar kas nors pasikeitė? Vis dažniau pasigirsta balsai, kad pasikeitė, tačiau, deja, ne į gerą pusę. Dabartiniai 30-mečiai puikiai prisimena, kaip mokyklose vos ne visos mergaitės į kasas buvo įsipynusios trispalvius kaspinus, o berniukai buvo įsisekę trispalves. O dabar? Dabar būti tautišku, pilietišku (nors mokyklose tiek daug investuota į to ugdymą) yra vos ne gėda. Vienas antros klasės gimnazistas rašinyje apie Maironį rašo: *XXI amžiaus žmogui Maironio kūryba neaktuali. Visų pirma todėl, kad daugiausia dėmesio poetas skiria tautiškumui. Kaip žinia, šiais laikais tikėti Lietuva – tas pats, kaip stovėti skęstančio laivo dešnyje.* Taigi, ką gali padaryti pedagogai, jei šiandieniai vaikai nieko širdyje nebeturi, o neturi todėl, kad niekas šeimoje apie tai nekalba.

Šiais laikais tėvai apskritai mažai bendrauja su savo vaikais, o tautiško ir pilietiško tema kalbėti dar labiau vengia. Patriotiškumas, kaip ir pilietiškas, perimamas iš šeimos vertybių. Apie patriotiškumą, tradicijų puoselėjimą šeimos dažniausiai kalba vyresnioji karta – vaikų seneliai. Tačiau paprastai vaikams šios kalbos neįdomios. Todėl, kad vaikams įdomu ne kalbų klausytis (tų kalbų jie prisiklauso ir mokykloje), o ką nors veikti kartu. Vaikams tikrai patiks nueiti su šeima į koncertą ar kokią renginį. Tai galioja ir kalbant apie tautines šventes – galbūt vaikui smagu trispalvę vėliavėlę palaikyti ir pajusti bendrumo jausmą kartu su kitais joje dalyvaujančiais. Jei vaikui patinka dainuoti, jis apsidžiaugs, kad moka lietuvišką dainą, kuri skamba renginio metu. Todėl, manau, kad tiek namuos, tiek mokyklose pilietišką geriausia ugdyti per kūrybą, žaidimą, stengiantis, kad tai nebūtų didaktinis primetamas dalykas. Tėvai turėtų stengtis „dozuoti“ vaikų bukinimą per televiziją ir kuo didesnę dėmesį skirti mūsų gyvos tautinės kultūros propagavimui – skatinti skaityti tautiškus žurnalus, knygas, lankytis teatruose, koncertuose.

Taigi grįžkime prie to, kad pilietiškas yra gyvas ir visa apimantis. Kadangi mums – kaip Lietuvos piliečiams – rūpi tautos patriotiškumas, turėtume neleisti tam norui tiesiog būti. Išklausykime visus, kurie vienaip ar kitaip mano apie tautiško ugdymą. Į šią diskusiją labai svarbu įtraukti ir vaikus. Nes mes negimstame tautiški ir pilietiški. Tą reikia ugdyti. **Visų pirma šeimoje**, o po to – ir ugdymo įstaigose. Ir tėvai, ir pedagogai turi būti kūrybingi, nes jei viskas apsiribos sausomis pamokomis, tai jau ateinančiai kartai bus koku vien išgirdus žodžius *tautiškumas* ir *pilietiškas*.

Pilietiško ir tautiško ugdymas – sunkus darbas, reikalaujantis nuolatinio dėmesio ir pastangų. Tam tikra prasme tai – kaip vertybių ugdymas. Jei bus ugdoma nenuosekliai, prišokamai, tai rezultatų tikėtis neverta. Na, bent jau tokių, kokių norėtumėme. Be to, skaudžiausia yra tai, kad dalis visuomenės nesupranta, kad tautiškas neišnyksta per vieną dieną ir net per vieną kartą. Juk niekas negali pasakyti, kada trispalvės išnyko iš mergaičių kasų, ar ne? Tiesiog tai atsitiko palaipsniui. Palaipsniui tautiškas ir pilietiškas tapo nebepopuliariais. Taip atsitinka, kai tikimės, kad viskas bus gerai ir taip. Kodėl meilę pakeitė cinizmas? Jeigu mes neskatiname tos meilės, kodėl jie turėtų Lietuvą mylėti?

Na ir dar, sugrįžkime į „Vėtrungę“, į savo gimnaziją. Prieš keletą metų Vasario šešioliktąją visiškai užgoždavo Valentino dieną. Mokyklą išpuošdavo, kur ir kaip tik buvo įmanoma, širdelėmis, Vasario 16 – aji likdavo tik formalus standas. Dabar galima nors kiek pasidžiaugti, kad nepamiršome savo tautos tradicijų – Užgavėnių šventės. Už tai padėkoti galime pavaduotojai Andrei Rimkienei. Na, o muzikos mokytoja Vida Auglienė jau ne pirmus metus rengia Nepriklausomybės dienai paminėti gražų konkursą „Dainuok lietuviškai, dainuok apie Lietuvą“. Ačiū tau, Mokytoja, kad prisidedate prie patriotiško ir tautiško ugdymo!

Žurnalistikos vadovė A. Grakauskienė

PAMINĖTA LAISVĖS GYNĖJŲ DIENA

Sausio 13-oji – Laisvės gynėjų diena. Kasmet jau tapo tradicija 10 min. ant palangių uždegti žvakutes ir užgesinti kabinetuose šviesas. Taip norima pagerbti žuvusiuosius už Lietuvos laisvę.

Pirmąją pamoką pirmųjų klasių gimnazistams vyko akcijos „Atmintis gyva, nes liudija“ renginys. Direktorius pavaduotojas R. Dobranskis papasakojo apie 1991-ųjų metų įvykius Vilniuje, taip pat kalbėjo apie kitą labai svarbią datą – sausio 15-ąją. Šiais metais sukanka 90 metų, kai Klaipėdos kraštas prijungtas prie

Lietuvos. Lietuvos Respublikos seimas savo nutarimu 2013-uosius metus paskelbė Klaipėdos krašto atgavimo metais. Toks nutarimas priimtas atsižvelgiant į tai, kad Klaipėdos krašto atgavimas turi ypatingą reikšmę mūsų valstybei. Kai lietuvių sukilėliai užėmė Klaipėdą ir ji buvo de facto prijungta prie Lietuvos Respublikos, tuo galima džiaugtis ir didžiuotis šiandien turėdami priėjimą prie Baltijos jūros ir būdami jūrine valstybe. Klaipėdos krašto prijungimo prie Lietuvos 90-metis – puiki proga apmąstyti pajūrio regiono svarbą Lietuvai.

Laisvės gynėjų diena paminėti skirtas ir meninio skaitymo konkursas, kuriame dalyvavo net 11 skaitovių. I-ąją vietą užėmė Ieva Bakutytė 2a (ji atstovaus mūsų gimnazijai miesto skaitovų konkurse), II –oji vieta atiteko Karolinai Sojapinaitei 2b ir Skaistei Šreiderytei 3g, III-osios vietos – Gabreilei Zakaraitei 2b ir Sandrai Normantaitei 3g. Sveikiname nugalėtojas!

Asta Andriekutė 2b

Nuotraukos Beatričios Balsytės 1b

Himnas meilei

Jei kalbėčiau žmonių ir
angelų kalbomis
Bet neturėčiau meilės, aš
tebūčiau
Žvangantis varis ir
skambantys cimbolai.
Ir jei turėčiau pranašystės
dovaną
Ir pažinčiau visus slėpinius
ir visą mokslą,
Jei turėčiau visą tikėjimą,
Kad galėčiau net kalnus
kilnoti,
Tačiau neturėčiau meilės,
Aš būčiau niekas.
Ir jei išdalyčiau vargšams
visa, ką turiu,
Jeigu atiduočiau savo kūną
sudeginti,
Bet neturėčiau meilės,
Nieko nelaimėčiau.
Meilė kantri, meilė
maloninga, ji nepavydi;
Meilė nesididžiuoja ir
neišpuiksta.
Ji nesielgia netinkamai,
neieško sau naudos,
Nepasiduoda piktumui,
pamiršta, kas buvo bloga,
Nesidžiaugia neteisybe,
Su džiaugsmu pritaria
tiesai.
Ji visa pakelia, visa tiki,
Viskuo viliasi ir visa
ištveria.
Meilė niekada nesibaigia.

**Iš apaštalo Pauliaus 1-ojo
laiško korintiečiams**

ŽIEMA, ŽIEMA, BÈK IŠ KIEMO...

Užgavėnės – žiemos pabaigos šventė. Tai didelė džiaugsmo, juoko, linksmumo, įvairiais papročiais, apeigomis, burtais apipinta diena. Tai savotiškas liaudies teatras, kuriame buvo išjuokiama daugelis gyvenamojo meto negerovių. Etnografai spėja, kad, prieš įvedant krikščionybę, jos būdavo švenčiamos kovo mėnesio viduryje – pavasario metu. Kai bažnyčia įvedė septynių dienų pasninką – gavėnią, draudžiančią pasilinksminimus, Užgavėnės imta švęsti prieš ją. *Užgavėnės švenčiamos visada antradienį, gavėnios išvakarėse, 7 savaitės (46d.) prieš Vėlykas.*

Šventėms buvo ruošiamos vaišės. Jų pagrindiniai patiekalai – šiupinis (kruopų košė su lašinukais, Žemaitijoje – žirnių košė su įkišta kiaulės uodega), blynai, įvairi mėsa. Moterys privirdavo daug mėsos, prikepdavo blynų. Būdavo susirūpinusios, kad nepritrūktų valgių ne tik šeimynai privalgyti, svečiams pavaišinti, bet kad jų ir neliktų, nes mėsa – suges. Tų dienų maisto likučiai būdavo sakrališkai padalijami gyvuliams, kaip „vaistai nuo visų ligų“. Kita diena - jau Gavėnia: mėsos valgyti juk negalima. Būtiną paskutinį kartą gausiai ir riebiai pavalgyti. Užgavėnių tradicinis patiekalas – blynai. Ši tradicinė lietuvių šventė, atėjusi dar iš pagonybės laikų, neliko nepamiršta ir „Vėtrungės“ gimnazijoje. Jau iš labo ryto visus ateinančius pasitiko persirengėliai (pirmokai). Mokytojus blynais vaišino jaunieji gimnazistai. Vėtrungiečiai, kaip ir dauguma besilaikančių senųjų papročių, tą dieną varė žiemą iš kiemo...

Užgavėnių apeigose yra keli pagrindiniai elementai: vaišės; važinėjimas; čiuožinėjimas; supimasis; įvairūs būrimai; Morės arba Kotrės vežiojimas ir jos sunaikinimas; persirengėlių eisenos ir vaidinimai; vestuvių, laidotuvių inscenizacijos; žiemos ir pavasario būtybių (lašininio ir kanapinio) kova. Pagrindinis dėmesys buvo nukreiptas į apeigas, kurios turinčios išvaryti žiemos demonus ir pažadinti iš miego šalčio sukaustytą žemę, suteikti jai derlingumo galią.

PO UŽGAVĖNIŲ – VALENTINAS

Vasario 12 d. atšvęstos Užgavėnės, o vasario 14 –ąją į širdis beldėsi Valentinas. Vėtrungiečiai šios dienos taip pat nepamiršo: juk kas nenori mylėti ar būti mylimas (-a). Po 3 pamokų pirmojo aukšto fojė vyko „Karaokė“, po 4 pamokų – „Porų varžytuvės“, „Blic turnyras“ aktų salėje. O per penktąją pamoką vyko turininga popietė – susitikimas su rašytoja Nijole Kepeniene. Mokinių ir svečių akį džiugino kūrybinių darbų paroda „Aš mylėjau tave, tau nežinant“. Taigi ši Valentino diena paminėta gana subtiliai, todėl ir mylėkime vieni kitus tyra meile, nes tai nuostabiausias jausmas pasaulyje.

Lidija Jurevičiūtė ir Viktorija Mirončik 2c

Nuotraukos Erikos
Brazauskaitės 1b

DAINUOK LIETUVIŠKAI, DAINUOK APIE LIETUVĄ

Jau ne pirmus metus „Vėtrungės“ gimnazijoje muzikos mokytojos V. Auglienės iniciatyva organizuojamas lietuviškos dainos konkursas „Dainuok lietuviškai, dainuok apie Lietuvą, kuris skiriamas Lietuvos valstybės nepriklausomybės dienai (Vasario 16-ajai) paminėti.

Šiais mokslo metais toks konkursas- festivalis vyko ne vien tarp mūsų gimnazijos mokinių, bet jame dalyvavo ir rungsi moksleiviai iš „Aitvaro“, „Ažuolyno“, „Varpo“, Vytauto Didžiojo, H. Zudermano, „Vėtrungės“ gimnazijų bei S. Dacho progimnazijos. Festivalyje – konkurse dalyvavo įvairios sudėties konkursantai: solistai, duetai, ansambliai. Visi jie turėjo atlikti dainas apie Lietuvą.

Atlikėjus vertino kompetentinga komisija:

1. Raimonda Stirbienė – Klaipėdos švietimo skyriaus vyriausioji specialistė ir šios komisijos pirmininkė.
2. Algirdas Šumskis – Lietuvos chorų sąjungos narys, Klaipėdos chordinės bendrijos „Aukuras“ pirmininkas, regioninių dainų švenčių ir festivalių organizatorius bei vyriausias dirigentas.
3. Edita Martinkienė – Gedminų pagrindinės mokyklos vyresnioji muzikos mokytoja.
4. Ina Cholinienė – muzikos mokytoja metodininkė, Palangos miesto muzikos mokytojų metodinės tarybos pirmininkė.
5. Regina Mickutė – „Vėtrungės“ gimnazijos istorijos mokytoja metodininkė.

Ramūnas Dobranskis – „Vėtrungės“ gimnazijos direktoriaus pavaduotojas ugdymui.

Vertindama atlikėjus, komisija vadovavosi šiais kriterijais: originalumas, vokalinis pasirengimas, dainos interpretavimas, sceninis įvaizdis, sceninė kultūra.

Dalyvius ir žiūrovus linksmino nuostabus liaudies muzikos kolektyvas „Joginta“ iš „Varpo“ gimnazijos (vadovas Jonas Petrauskas). Grojant šiai smagiai kapelai, dalyviai ir žiūrovai smagiai sukosi rateliu. Renginys buvo puikus, turingas, vienijantis. Kadangi tai buvo konkursas, be abejo, reikia paminėti vietas ir pasveikinti nugalėtojus:

I vieta – „Vėtrungės“ gimnazijos merginų ansamblis „Still“.

II vieta – Vytauto Didžiojo gimnazijos merginų duetas.

II vieta – „Vėtrungės“ gimnazijos duetas.

III vieta „Aitvaro“ vaikinų ansamblis „Bravo“.

III vieta H. Zudermano merginų ansamblis.

Taip pat buvo įsteigtos 5 nominacijos už originaliausiai, vokališkiausiai atliktas dainas, už stilingumą, sceniškumą, įdomų dainos interpretavimą. Tokio konkurso, kuris puoselėtų lietuvišką dainą (ne paslaptis, kad visi pamėgome dainuoti vien angliškai ir pamiršome, kad turime daug gražių, skambių lietuviškų dainų), tikimės sulaukti ir kitais metais.

Gabrielė Zakaraitė, Ugnė Čichunovaitė 2b

Pavasario (Velyku) atostogos

2013-03-25 – 2013-03-29

Sentencijos:

Pilietiškumas – tai ne žinios ar informacija, kurią žmogus įgijęs gali kurti pridėtinę vertę valstybei ir jaustis pilietišku.

Pilietiškumo taip paprastai negalima išmokyti, jį galima tik praktikuoti ir praktikuojant nuolat mokytis.

Patriotas yra tas, kuris pačiomis sunkiausiomis tėvynei minutėmis imasi sunkiausių jos darbų.

P. Pavlenka

Mūsų gimnazija pavadinta vėtrungės vardu. O ką mes, pamario gyventojai, žinome apie vėtrungę? Kodėl ir kas davė mintį mūsų mokyklą pavadinti „Vėtrungės“ gimnazija?

Pirmiausia, reikėtų žinoti, kad vėtrunges sugalvojo Kuršių marių žvejai net XIX amžiuje. Tuo metu jie vykdavo į žūklę **plokščiadugnėmis** valtimis, kurios savo forma ir grimzle buvo labiausiai pritaikytos marių sąlygoms. Nerijos žvejai naudojo bradinėmis, kiudelinėmis, venterinėmis valtimis bei **kurėnais** (korno valte). Jų pavadinimas priklausė nuo to, kokį tinklą traukdavo burinė valtis.

Labai svarbus plokščiadugnių valčių atributas – **vėtrungės**. Žvejai jas, kaip specialius pažinimo ženklus, kabino ant valčių, vėliau laivų. Pradžioje vėtrungė būdavo daroma iš skardos ir dažoma nuostatų nurodytu raštu. Jos gale pritvirtindavo raudonos ir baltos spalvos vėliavėles. Vėliau žvejai pradėjo puošti viršutinę ir priešvėjinę jos dalį įmantriais mediniais raizginiais. Raižiniuose susipynė valstybingumo, religinių simbolių, stilizuotų aplinkos objektų motyvai. Iš jų galima buvo sužinoti apie valties savininko šeimą, jo turtinę padėtį. Vėliau simboliką pakeičia romantika. XIX a. antroje pusėje valdžia bandė apriboti tokį savavališką identifikacinių ženklų puošimą, nes tai trukdė inspektoriams iš tolo nustatyti burvaltės priklausomybę. Todėl buvo įvesti papildomi reikalavimai laivo žymėjimui – ant burės ir laivo korpuso privalėjo būti užrašytas gyvenvietės pavadinimo trumpinys ir numeris.

Vėtrungės turėjo beveik pastovius matmenis: ilgis – 114 – 116 cm. (su vėliavėle – 218-220 cm.), aukštis – 40 – 45 cm. Po I-ojo Pasaulinio karo skiriamieji ženklai sumažėjo. XIX a. pab. nerijos vėtrunges žvejai ėmė spalvinti ir gaminti kaip suvenyrus poilsiautojams, jų gamyba atitrūksta nuo senųjų tradicijų, komponuojamos laisviau, dažnai atsisakoma senųjų motyvų. Dar vėliau, po Antrojo pasaulinio karo, vėtrungės tarsi išnyko. Lietuvai atgavus nepriklausomybę taip pat prireikė kone dvidešimtmečio, kad šis savitas pamario ir pajūrio krašto simbolis imtų skverbtis į viešąjį gyvenimą.

Šiuo metu vėtrungės gaminamos, parduodamos ir naudojamos įvairiais tikslais. Su-

venyrinių, menininkų sukurtų, tačiau lazeriu išpjaustytų kone juvelyrinių, ant stalo ar lentynos padedamų vėtrungių galima nusipirkti Klaipėdoje, Nidoje, Juodkrantėje. Neringoje, pajūryje, pamario krašte yra keletas meistrų, kurie dirbtuvėse gamina natūralaus dydžio, apie 1,5 metro ilgio vėtrunges rankomis.

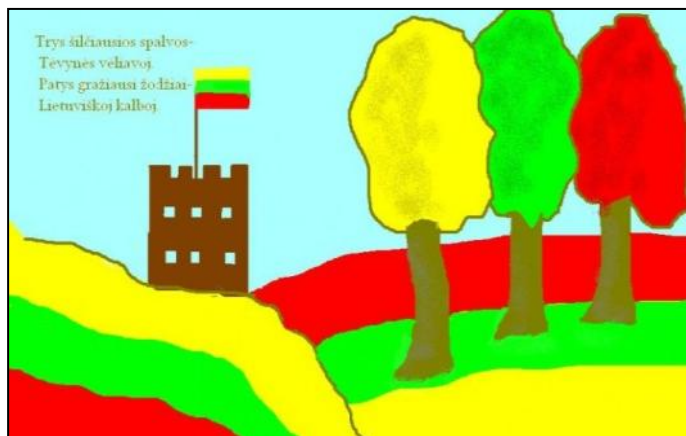
Populiarinant vėtrunges pajūrio mokyklose vyksta net specialios pamokos – edukaciniai užsiėmimai. Manychiau, kad mūsų gimnazijoje tam per mažai skiriama dėmesio. Kiekvienoje klasėje į klasių auklėjamuosius planus turėtų būti įtrauktos klasės valandėlės ar edukaciniai užsiėmimai apie vėtrunges. Klasių vadovų pareiga vaikus apšviesti, papasakoti apie šį unikalų ne tik mūsų krašto, bet ir Lietuvos atributą. Gimnazijoje galėtų vykti projektinė veikla, kuri apimtų technologiją, dailę, lietuvių kalbą. Juk čia veiklos kiekvienai sričiai ištis gausu. Technologijų pamokose mokiniai galėtų kurti įvairias vėtrunges, dailės pamokose piešti, o lietuvių kalbos pamokose rašyti kūrybinius darbus. Vėtrungių kūrimas – tai gilus ne tik žinių, bet ir pagarbos mūsų krašto identitetui reikalaujantis procesas. Taigi, tokia projektinė veikla ugdytų ir pilietiškumą, ir tautiškumą.

Na, o dabar bandykime atsakyti į straipsnio pradžioje užduotą klausimą. Vėtrungė arba vėjarodis yra prietaisas, skirtas nustatyti vėjo kryptį. Simboline prasme, galime teigti, kad vėtrungė rodo palankius vėjus mūsų gimnazijos bendruomenei, kad tai ir sėkmės garantas paliečiantiems mokyklą. Taip manydami 1993 m. tuo metu esančios 22-osios vidurinės mokyklos mokytojai ir mokiniai, vadovaujami direktorės Angelės Vaičekauskaitės, ir pavadino savo mokyklą „Vėtrungės“ vardu. Tais pačiais metais prie mokyklos buvo pastatytas vėtrungės simbolis, kiek vėliau technologijų mokytojas Antanas Gedvilas, padedamas moksleivių, atkūrė kūrėną su vėtrungėmis, kuris dabar puikuoja gimnazijos I-ojo aukšto fojė. Taigi mūsų mokykla, pasirinkusi „Vėtrungės“ pavadinimą, nori išsaugoti šio krašto tradicijas ir parodyti moksleiviams teisingą gyvenimo kryptį.

Medžiagą parengė „Vėtrungės“ laikraščio redkolegija

KUO MUMS SVARBI KOVO 11-OJI?

Minint Nepriklausomybės atkūrimą, visoje Lietuvoje, ypač mokyklose, organizuojami šventiniai renginiai. Tačiau ką šiandienos žmogui reiškia Kovo 11-oji? Kaip pasikeitė požiūris į Nepriklausomybę? Jei paklaustume atsitiktinių vyresnio amžiaus praeivių, manau, kad išgirstume gana margaspalvę vertinimų amplitudę. Taip atsitiktų todėl, kad šie žmonės pažūrėtų į šią datą iš nueito kelio asmeninio patyrimo. Daugelio jų atsakymuose išgirstume pesimistines nuotaikas: maži atlyginimai, aukšta jaunimo bedarbystė, nesustabdoma emigracija, neaiškos būsimos pensijos perspektyvos. Ir paklaustieji dar pridėtų: „Ne to tikėjomes...“ O ko? Antros Šveicarijos?

Pasaulis mėgsta įvairovę, todėl klonuoti gerovės iš už Alpių mums nepavyks. Mūsų seneliai 1919 – 1920 m. galėjo tikėtis gabalėlio usnynotos žemės. Ir jie buvo laimingi ją gavę.

O ką man reiškia Kovo 11-oji? Tai dviejų pasaulių sandūrą, kurių vienoje pusėje prabėgusi mano jaunystė, kitoje darbas su optimizmo niekados nestokojančiu jaunimu.

Istorijos mokytojas Virgilijus Valickis

O ką jaunam, 16 – 18 metų, žmogui reiškia ši šventė?

Keletas minčių iš II-okų rašinių:

* 1991 metais kovo 11diena – tai yra Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena ir šią dieną turėtumėme kiekvienas lietuvis įsiminti ir žinoti, kas įvyko tada ir kuo ji yra svarbi. Jaunimas, mano nuomone, visiškai nebrangina tai, jog esame nepriklausomi nuo sovietų sąjungos.

* Už nepriklausomybę turime dėkoti savo protėviams. Jei ne jie, gatvėse kabėtų Rusijos ženklai, patruliuotų Rusijos kariai, negalėtumėme kalbėti lietuvių kalba, mokyklose pamokos vyktų rusų kalba.

* Mano manymu, ši diena svarbi tik vyresnio amžiaus žmonėms, nes tik jie žino, kaip buvo sunku tais laikais, kada Lietuva buvo priklausoma, kai žmonės negalėjo būti laisvi. Tik jiems svarbi ta diena, tik jie tą dieną mini.

* Šią dieną suprantu kaip esminę Lietuvos žmonių šventę ir vertinu ją dėl to, kokius pokyčius ji davė Lietuvai ir jos gyventojams. Mums buvo būdinga neviltis, susitaikymas su esama padėtimi. Nepriklausomybės atkūrimas leido keisti šį požiūrį. Kovo 11-oji suteikė žmonėms viltį, atsivėrė įvairios galimybės išeiti į pasaulį, leido pasitikėti savo jėgomis...

* Reikia džiaugtis, kad dabar turime savo trispalvę, kurią kabiname prie namų, išdidžiai nešame per miestą, todėl šią dieną būtina paminėti, nes esame nepriklausomi.

* Šita didinga diena kiekvienam lietuviui primena, kad reikia kovoti už savo laisvę, už Tėvynės laisvę. Esame maža tauta, bet esame nepriklausomi, laisvi ir tuo turime bei privalome didžiuotis.

* Tą dieną mes švenčiame Lietuvos Nepriklausomybės dieną. Ta proga pastatyti paminklai, tą dieną įvyko daug svarbių įvykių: Vilnius gavo miesto teises, įsigalėjo Antrasis Lietuvos Statutas, įkurta Klaipėdos radijo stotis, Lenkija paskelbė Lietuvai ultimatumą.

* Kovo 11-oji asmeniškai man tai nėra ypatingai svarbi diena, nes po truputį didingos Lietuvos kovos dėl laisvės pradeda nublankti. Žinoma, aš žinau, kad tai svarbi valstybei diena, tačiau pagalvokime, ar Lietuvos piliečiams dabar ji bėra svarbi. Kai kurie žmonės, nusivylę gyvenimu, kalba, „kaip buvo gerai prie rusų“ ir keikia Lietuvos nepriklausomybę. Taigi, ar tokiems piliečiams galėtų bent kiek rūpėti valstybinės šventės? Dėl daugybės problemų Lietuvoje, kurias sudarė valdžia, kai kurie Lietuvos žmonės išsižada savo Lietuvėlės.

* Šią dieną reikia vertinti kaip gražią šventę ir vertinti ją dėl to, kaip pasikeitė mūsų gyvenimas. Nepriklausomybė atvėrė duris į pasaulį. Kovo 11-ąją reikia švęsti iškilmingai, nes ši šventė turi vienyti lietuvius.

* Ši data man svarbi tuo, kad mes, lietuviai, tapom nepriklausomi, mūsų šalis išsivadavo iš sovietų sąjungos priklausomybės. Nors Lietuva maža šalis, bet mes galime džiaugtis, kad turime savo valstybę, savo kalbą ir savo tradicijas bei papročius.

* Kodėl jauni Lietuvos žmonės nešvenčia švenčių, susijusių su mūsų šalies nepriklausomybe? Jie nevertina to, ko patys nepatyrė. Nemeluosiu – aš taip pat nesu patriotė ir nešvenčiu tokių švenčių. Mano tėvai man aiškina, kad turim gerbti ir mylėti savo šalį, kad reikia minėti tokias datas, džiaugtis tokiomis šventėmis, tačiau vis tiek valstybės šventės nesulaukia didelio mano susižavėjimo.

* 1990-ųjų metų kovo 11-oji kiekvienam lietuviui turi būti gerai žinoma, nesvarbu: ar jis jaunas, ar senas. Ši Nepriklausomybės diena turi būti džiugi šventė mūsų širdyse.

Pastaba: Štai tokios antrojų mintys apie Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną. Vieni moksleiviai net istorijos gerai nežino, kitiems visa tai neįdomu ir neaktualu, tačiau yra ir tretieji (tiesa, nedaug jų!), kurie supranta, kokia svarbi ši data yra tikram lietuviui.

Mokytoja A. Grakauskienė ir „Vėtrungės“ laikraščio redkolegija

VIKTORINA „ŠALIS TA - LIETUVA VADINAS“

Ketvirtadienį, per penktąją pamoką, aktų salėje vyko viktorina „Šalis ta – Lietuva vadinasi“, skirta Nepriklausomybės atkūrimo dienai paminėti. Iš kiekvienos klasės buvo sudarytos komandos po 5 mokinius, iš viso 7 komandos. Jos ir rungėsi tarpusavyje, parodydamos, kas geriausiai žino Lietuvos istoriją. Pirmoji užduotis užtruko gana ilgai – reikėjo sudėlioti Lietuvos žemėlapi – ir, deja, ne visiems gerai sekėsi. Tačiau šią užduotį greičiausiai įvykdė 2e klasė ir ji išsiveržė į priekį. Vėliau moksleiviams teko įvairaus pobūdžio užduočių iš Lietuvos istorijos ir jiems galėjo padėti savo klasės sirgaliai. Susumavus rezultatus paaiškėjo, kad geriausiai Lietuvos istoriją žino 2 b klasės komanda. Sveikiname nugalėtojus!

Jeigu gyvenime būtų
lemta tik pastoti kelią
kulkai, lekiančiai
tėvynės pusėn, ir tai
būtum gimęs ne
veltui.

L. Leonovas

Yra nusikaltimų,
kurie neišperkami, -
tai tėvynės išdavimas.

P. Buastas

Pasaulis – tai
veidrodis, kuris rodo
kiekvienam žmogui
jo paties veidą.
Susirauk prieš jį, ir jis
savo ruožtu rūšiai
pažvelgs į tave; juokis
iš jo ir su juo, ir jis
bus linksmas,
malonus tavo
draugams.

V. Tekerėjus

Nuotraukos Kamilės Zažeckytė 2b ir Julijos Rudytės 1b

2013-IEJI – SVEIKATINGUMO METAI

Sveikata – pats brangiausias mūsų turtas. Branginkime ją, kol esame sveiki, o ne tik tada, kai ji mus apleidžia. Juk sveikata – tai ne tik ligos ar negalios nebuvimas, bet bendra socialinė, dvasinė bei fizinė gerovė. Daugybė žmonių prisijungė prie sveikos gyvensenos puoselėjimo ne tik todėl, kad suprato nesveiko gyvenimo pasekmes, bet ir todėl, kad įsitikino, jog tai padeda išvengti veiksnių, sukeliančių ligas. Norint išlikti sveikais užtenka vadovautis trimis taisyklėmis: sveikai maitintis, sportuoti ir atsisakyti žalingų įpročių.

Šie metai paskelbti – Sveikatingumo metais, o tai reiškia, kad visiems – nuo kiekvieno piliečio iki valdžios atstovų – šis klausimas yra prioritetinis. Lietuvos Respublikos Vyriausybė kreipėsi į visuomenę kviesdama 2013m., Sveikatingumo metais, aktyviai įsitraukti į sveikatingumo veiklą, turinčią apimti kuo daugiau sektorių, žinybų, sričių. *Tik veikdami kartu, įprasminsime brangiausio turto – sveikatos – idėjas ir puoselėsime tautos sveiko gyvenimo būdo nuostatas*, - rašoma kreipimesi.

Na, o Sveikatos apsaugos ministras Vytenis Andriukaitis, manydamas, kad sveiką žmogų reikia ugdyti dar mokyklos suolo, savo laišku kreipėsi į jaunąją kartą, su kuriuo ir siūlome susipažinti:

Mieli moksleiviai, mokytojai, mokyklų bendruomenių nariai, parašyti šį laišką mane paskatino būrelis jaunų gimnazistų. Nepabūgę nei ankstyvo ryto tamsos, nei spaudžiančio šalčio, nei žvarbaus vėjo, gimnazistės mokyklos prieigose žėravo degančiomis cigarečių ugnelėmis, pūsdamos besisklaidančius tabako dūmus.

Tuomet, eidamas į darbą, stabtelėjau prie šio būrelio ir užkalbinau – lauke taip šalta, iki pamokų pradžios dar geras pusvalandis, o Jūs bendraujate traukdamos į save cigarečių dūmus? Negalėjau abejingai praeiti, todėl nutariau nuoširdžiai pasikalbėti: ar žinote, kokią žalą rūkymas daro jaunam organizmui, kad šiandien įkvėptas tabako dūmas gali paveikti ne tik Jūsų, bet ir po kelerių metų gimstančio kūdikio sveikatą?

Neabejoju, kad išsilavinęs mūsų jaunimas žino liūdną pasaulio statistiką: nuo rūkymo sukeltų ligų kasmet miršta 3,5 milijono žmonių, o kiekvieną dieną – apie 10 000. Rūkymas sąlygoja apie 20 procentų bendro Lietuvos mirtingumo, tai yra apytiksliai 7000 Lietuvos gyventojų miršta prieš laiką nuo rūkymo sukeltų ligų. Vadinasi, milijonų mirčių būtų galima išvengti vien atsisakius šio žalingo įpročio.

Prognozuojama, kad 2020 metais tabakas bus pagrindinė ligų ir mirčių priežastis, o kiekvienais metais nuo jo sukeltų ligų mirs 10 milijonų žmonių. Tai daug daugiau nei mirštama nuo ŽIV, tuberkuliozės, gimdymo komplikacijų, savižudysčių, žmogžudysčių ar žūvama autoavarijose.

Tąkart moksleivės numetė cigaretes, įsitraukė į diskusiją, nors kad esu Sveikatos apsaugos ministras, pasakiau tik atsisveikindamas. Tačiau noriu paklausti ne tik tą rytą sutiktų merginų: ar tikrai norite po kelerių metų tapti statistiniu vietu, palikusiu neįgyvendintas savo svajones, siekius, tikslus?

Lietuvos Seimas 2013-uosius paskelbė Sveikatingumo metais. Kviečiu visų Lietuvos mokyklų vadovus, mokytojus, mokinius plačiai ir garsiai kalbėti apie rūkymo žalą, bendromis pastangomis rengti akcijas prieš rūkymą, alkoholio ir kitų psichotropinių medžiagų vartojimą. Pradėkime nuo savęs, nuo mokyklos prieigų, kad jų nedarkytų net atsitiktinai numestos nuorūkios, o jauni žmonės sąmoningai trokštų išsaugoti brangiausią turtą – sveikatą. Tik tokiu keliu žengiant, anot Lietuvos šviesuolio ir švietėjo Vydūno, galima ilgai išlaikyti „sveikatą, jaunumą ir grožį“. Būčiau dėkingas, jei mokyklos savo iniciatyvomis prisijungtų prie Sveikatingumo metų idėjos įgyvendinimo. Laukiu Jūsų idėjų, minčių ir pasiūlymų, rašykite man: Vytenis.Andriukaitis@sam.lt

Manome, kad ir mūsų gimnazijos bendruomenė, atsiliėpdama į Sveikatos apsaugos ministro laišką, dės visas pastangas, kad Sveikatos ir sveikatingumo metų sumanymas būtų įgyvendinamas kuo plačiau.

Parengė Greta Bušmaitė ir Kamilė Zažeckytė 2 b

Retas kuris jausmas tegali pripildyti širdį tokio naudingos veiklos troškimo, kaip aiškus supratimas, kiek buvo kentėta, patirta, siekiant laimės šiandien gyvenančiai kartai, kurios dalelė ir mes esame.

S. Žeromskis

Kol dar tauta laiko savo moteris motinomis, ji neišsigimė.

F. Verfelis

Reikia didžiulio ir jaustis laimingi, jeigu pasitaiko proga kentėti bei aukotis už savo idėją.

S. Teri

„VĖTRUNGĖS“ GIMNAZIJOJE SAUSIO - VASARIO MĖNESIAIS VYKO OLIMPIADOS, KONKURSAI. SVEIKINAME DALYVIUS IR NUGALĖTOJUS!

Tarpmokyklinis žaidimas „Žinau, moku, galiu“

Sveikiname VILHELMA BLADYKĄ – 3d kl., LUKĄ VAITKŪNĄ – 3d kl., JUSTINĄ DIRŽIŪTĘ – 3g kl., TITĄ DIDŽIŲ – 3f kl. ir GABRIELĘ JOKUBAUSKAITĘ – 3c kl., užėmusius II vietą tarpmokykliniame žaidime „Žinau, moku, galiu“.

Lietuvių kalbos ir literatūros olimpiada

Sveikiname EVITĄ JASAITĘ – 2d kl. užėmusią II-ąją vietą Klaipėdos m. lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje. Linkime ir toliau šauniai garsinti „Vėtrungės“ gimnazijos vardą respublikiniame olimpiados ture.

Matematikos olimpiados miesto turas

Sveikiname ROBERTĄ REPECKĄ – 2a klasė, matematikos olimpiados miesto ture Klaipėdoje užėmusį II vietą!

Sveikiname matematikos I-ojo turo nugalėtojus!

MODESTĄ VENCKŲ – 1a kl., GABRIELIŲ DRUNGILĄ – 1d kl., MARIŲ VINILĄ – 1b kl., ROBERTĄ REPECKĄ – 2A kl., GABIJĄ VIEDERYTĘ – 2d kl., TITĄ TERTELĮ – 2e kl., LUKĄ VAITEKŪNĄ – 3d kl., TOMĄ KETLIERIŲ – 3a kl., AUGUSTINĄ POŠKŲ – 3e kl., PAULIŲ POCIŲ – 4b kl., ARNĄ RIMKŲ – 4c kl., AURIMĄ DANILEVIČIŲ – 4c kl.

Rusų kalbos olimpiada

Sveikiname EDGARĄ JANUŠAUSKĄ – 3b kl., užėmusį 3-ą vietą Klaipėdos m. rusų k. olimpiadoje. Linkime sėkmės respublikiniame ture, kuris vyks Trakų mieste.

Oratorinio meno konkursas

Sveikiname mokinius, užėmusius prizines vietas gimnazijos oratorinio meno konkurse anglų k. „A House Divided Against Itself Cannot Stand“ AUGUSTINĄ KALVĮ – 2b kl. – I vietą, KRISTINĄ VILBIKAITĘ – 3b kl. – II vietą, UGNĘ LOKOMINAITĘ – 4c kl. – III vietą.

AUGUSTINAS KALVIS 2b dalyvaus respublikiniame turnyre.

Oratorinio meno ir dailiausios rašysenos konkursai

Sveikiname raštingiausio moksleivio konkurso „Vėtrungė“(gimtoji kalba) nugalėtojus:

Eil. Nr.	Vardas, pavardė, klasė	Vieta	Eil. Nr.	Vardas, pavardė, klasė	Vieta
1	Viktoriją Klastaitytę 1a	I v.	1	Ugnę Bartkutę 1d	III v.
2	Žavintą Globytę 1e	I v.	2	Eglę Butnoriūtę 1d	III v.
3	Mantą Montvilą 2b	I v.	3	Dovydą Galdiką 1e	III v.
4	Evitą Jasaitę 2d	I v.	4	Austėją Šabonaitę 1e	III v.
5	Joną Andropovą 2g	I v.	5	Justę Vyšniauskaitę 1e	III v.
6	Gretą Žastautaitę 4a	I v.	6	Ugnę Čichunovaitę 2b	III v.
7	Editą Pronckutę 1b	II v.	7	Paulių Kairį 2b	III v.
8	Virginiją Kubilaitę	II v.	8	Emiliją Knyzelytę 2b	III v.
9	Eglę Daukantaitę 1d	II v.	9	Renatą Ručinskytę 2b	III v.
10	Gabrielį Drungilą 1d	II v.	10	Povilą A. Strašinską 2b	III v.
11	Danielių Overlingą 1d	II v.	11	Eivilę Valiaugaitę 2b	III v.
12	Mildą Rimeikaitę 1e	II v.	12	Paulių Gedminą 2c	III v.
13	Moniką Tarikaitę 1a	II v.	13	Samantą Zuberniūtę 2c	III v.
14	Emą Donsauskaitę 1a	II v.	14	Gretą Ušinskaitę 2a	III v.
15	Deimantę Mašurinaite 2a	II v.	15	Agnę Aleksiūnaitę 2a	III v.
16	Rūtą Statkutę 2a	II v.	16	Tanitą Budrytę 2a	III v.
17	Joną Griną 1d	II v.	17	Agnę Adeikytę 2a	III v.
18	Ireniją Stabrauską 1d	II v.	18	Eriką Ilginytę 2a	III v.
19	Rasą Kavarzaitę 3a	II v.	19	Luką Vaitekūną 3d	III v.
20	Oną Sragauskaitę 4c	II v.	20	Simoną Gaudiešių 3a	III v.
21	Gretą Lacitytę 4g	II v.	21	Austę Čybaitę 4c	III v.

Sveikiname konkurso „Dailiausia rašysena“, skirto Kovo 11-ajai nugalėtojus:

I vieta	II vieta	III vieta
Aušrą Driežaitę 1a	Laurą Medingytę 4c	Moniką Jumaševaitę 4d
Aureliją Bučinskaitę 1b	Renatą Ručinskytę 2b	Giedrį Janušką 2g
Gintautą Balsį 1d	Danielių Overlingą 1d	Roką Šimkų 4c

Sveikiname konkurso „Dailiausia rašysena“, skirto Kovo 11-ajai nugalėtojus mokytojus:

Eleną Golovniovą 1v.
 Sandriją Donskienę 2 v.
 Laimą Ložienę 3 v.

Pastaba: Mokytojus rinko 31 mokinyš, dalyvavęs dailiausios rašysenos konkurse.

Sveikiname Klaipėdos miesto ir apskrities mokyklų dainos festivalio konkurso nugalėtojus:

Ievą Bakutytę 2a ir Aureliją Piežaitę 4d – I v., I – II gimnazinių klasių merginų ansamblį - II v., merginų ansamblį „Still“ - III v.

Dėkojame visiems mokytojams, rengusiems mokinius konkursams, olimpiadoms ir taip prisidedantiems prie „Vėtrungės“ gimnazijos vardo garsinimo.

ŠIMTADIENIS „AUKSINĖS PLUNKNOS APDOVANOJIMAI“

Vasario 22 dieną smagiai nužvelgdavo žavėjo savo soliniais „Vėtrungės“ gimnazijos abiturientus ir visų veiduose numeriais, Danielė bei ketvirtokai atšventė nušvisdavo šypsena. Egidija publiką užvedė šimtadienį. Tai ypatinga Gimnazijoje tą dieną tvyrojo nuostabiu duetu, o sportinių šventė, kuri primena geranoriška, smagi šokių pora uždegė visus dvilyktokams, jog iki atmosfera. Smagu šoku.

Egzaminų liko nebe daug. Tačiau šimtadienio „vinis“ Šventėje ketvirtokai taip laiko – vos šimtas dienų. buvo „Vėtrungės“ pat turėjo parodyti, ką Vieniems – tai didžiulė gimnazijos trečiokų surengta sugeba. Prieš dvi savaites šventė, nes galima šventė „Aukšinės plunksnos jiems buvo užduoti namų pasidžiaugti savimi ir kitais, apdovanojimai 2013 –ieji“, darbai - su duotais raktiniais kitiems – rūpestis dėl kuri prasidėjo 17 val. aktų žodžiais sukurti dainą artėjančių egzaminų, o salėje. Renginio metu „Vėtrungei“. Abiturientai ketvirtokams suteiktos buvo suskirstyti į 3 grupes ir tretiems - ši šventė kelia ketvirtokams įvairios nominacijos: „Metų kiekviena grupė turėjo nostalgiją, nes prabėgs greit mokslukas“, „Metų paruošti po dainą. Visų su viskuo, kas čia supo šokėjas“, „Metų dainos buvo nuotaikingos, „Vėtrungės“ gimnazijoje... sportininkas“ ir daugelis kitų. smagios, žiūrovai neišsėdėjo jautėsi vos pravėrus Šimtadienio šventėje buvo vietose ir pasirodymų metu mokyklos duris. Nuo pat ryto parodijuojama metu patys su draugais dainavo. Taigi ketvirtokai puikiai darželinukais persirengę galėjo stebėti, kaip trečiokai atliko savo namų darbus. O ketvirtokai smaginosi vaidino mokytojus bei pačius šventei baigiantis buvo įnešti mokykloje ir leido sau elgtis ketvirtokus pamokų ir tortai ir uždegti fejerverkai. nerūpestingai, tarsi ir dabar Pasibaigus šventiniam tebebūtų vaikai. Tiek renginiui ketvirtokai atsistoję mokytojai, tiek mokiniai pasirodymų: Evita Jasaitė plojo, taip parodydami

Gamta, kaip didis poetas, sugeba ir menkiausiomis priemonėmis pasiekti didžiausią efektą.

H. Heinė

Tėvynė, kaip mylimoji, - žmogui tik viena.

J. Hašekas

Negailestingi žmonės negali ištikimai tarnauti kilnioms idėjoms.

V. Hugo

Nuotraukos Valdonės Piešinaitės ir Erikos Brazauskaitės 1b

MOKINIŲ KŪRYBA

* * *

Štai, pagaliau aš čia. Einu mažais žingsneliais, liečiu kiekvieną žolės stiebelį, kiekvieną medžio šakelę, kiekvieną daiktą, kurį pamatau, ir stengiuosi viską įsiminti, daugiau niekada nepamiršti. Jaučiu pažįstamą vėją plaukuose, girdžiu kaimynų kiemuose lojančius tuos pačius šunis, užuodžiu gėles močiutės išpuoselėtuose soduose...

Štai, pagaliau aš čia. Praėjo tiek laiko... Bet laikas sustojo. Pagaliau. Taip ilgai laukiau vienatvės. Taigi, dabar, viena, basomis kojomis liksdama vis dar rasotą žolę ir pakėlus galvą, bandau įsivaizduoti ką primena virš manęs plaukiantis debesis. Kažkodėl jis man primena vaikystę, kurią bandau prisiminti ir niekada daugiau nebepamiršti. Bet dabar tiesiog džiaugiuosi, kad pagaliau aš čia.

Visą tą laiką, kada buvau kitur, jaučiausi keistai... Lyg... Lyg kažkokia mano sielos dalelė būtų atsiskyrusi ir likusi čia. Dabar ji eina šalia manęs. Kada tik ką nors pamatau, ji pastebi ką nors kitą. Pavyzdžiui, aš pamatau alyvą ant kelio, ji pamato ąžuolą šalia namo... Mes tokios skirtingos, bet tuo pačiu ir panašios. Oi! Juk ji dalelė manęs!

Aš taip noriu likti čia. Noriu, kad laikas liktų sustojęs, kad likčiau viena, noriu atsiskirti nuo pasaulio, noriu nieko nebepamiršti...

Viktorija Klastaitytė 1a

* * *

VILKAI

Kas aš? – negalėdama atitrūkti nuo veidrodžio vis klausiau savęs. „Kas?“... Purviname atspindyje mačiau trumpus kaštoninius plaukus, baltą išblyškusią odą, ryškiu raudoniuku nukandžiotas lūpas... Ir vilkės žvilgsnį. Tos giliuos pilkos akys skendo ašarų liūne. Nejučiomis, taip lengvai krito maži kristalėliai. Visgi įstengiau šypsotis... „Man patinka vilkai. Jam patiko vilkai...Mano akys“. Ir širdį suspaudė. Akimirksniu susmukau ant šalto grindinio, o vidus, rodos, degė degė. „Ar aš jį mylėjau? Niekada! Ir iš kur galvoje tokios mintys?“ Mums tiesiog reikėjo laiko...Laiko man, laiko jam, laiko begalybei... Peilis mano rankoje. „Kodėl man taip gaila savęs?“ Ir ta menkysta, kurią mačiau veidrodyje, sušnabždėjo: „Vilkų būryje išlieka stipriausi. Aš vilkė ir man neskauda...“

* * *

Taip, būtent tada mano pasaulis apsisvertė aukštyn kojom... Ir viskas pradingo. Taip greitai, bet kartu taip lėtai, nelygu sekundei priklausytų amžinybė... Vienuma tapo mano ištikimą drauge tam, kad sulaužyčiau pažadus... Bet pažadas mylėti jį tapo esminiu instinktu, kažkuo svarbiau už orą. Ir kiek ilgai visa tai tęsis? Aš sudaužiau jo sielą žodžiais, bet jo akys... Jis nužudė mane žvilgsniu.

Karolina Sojapinaitė 2b

Geros nuotaikos receptai

Išmokite atleisti – tuomet išsilaisvinsite iš pykčio ir keršto jausmų, kurie pirmiausia jus „ardo“ iš vidaus. Juk pykdamis vis dar nenutraukiate ryšio su tuo, kas jus įskaudino. Palikite tai praeityje, atleiskite ir judėkite į priekį.

Būkite realistai – pripažinę nesėkmės galimybę nesureikšminkite jos. Juk sunki diena visiškai nereiškia, kad visas gyvenimas – vien juodos spalvos.

Pažvelkite į gyvenimą paprasčiau – gyvenime visuomet atsiranda vieta žygdarbiui, tik ar visuomet jo reikia? Atkreipkite dėmesį į tai, ką darote kasdien. Gal būtent šios smulkmenos, o ne globaliniai siekliai ir atneš Jums laimę?

KOVO 1-OJI PASAULINĖ CIVILINĖS SAUGOS DIENA,

kurią minėjo ir mūsų gimnazija. Žmogaus saugos pamokose 1-ųjų klasių gimnazistai piešė piešinius „Būk saugus“ bei rašė straipsnius apie ekstremalias situacijas, į kurias patys buvo pakliuvę. Darbai buvo eksponuojami skaitykloje.

O itin ekstremalus įvykis nutiko mūsų 1b klasės mokiniai Sandrai Žilaitytei. Tikimės, kad žmogaus saugos pamokos Sandarai bei jos draugams padės tinkamai reaguoti į netikėtus ir labai pavojingas situacijas.

EKSTREMALUS ĮVYKIS – RADAU BOMBĄ!

Ekstremalus atsitikimas pradėjau šaukti klasės praneščiau, ką radau. Kai mane ištiko visai draugus, kad jie ateitų ir su direktoriumi grįžome į netikėtai. Kartą su klase pažiūrėtų, ką aš radau. Ši įvykio vietą, visi mano rinkom šiukšles prie metalo gabalą aš laikiau klasės draugai stovėjo mokyklos, nes vyko iškėlus aukštai ir tai atokiai nuo bombos. akcija „Darom“. Bet aš pamatė klasės auklėtoja. Direktoriaus, priejęs nuėjau kiek tolėliau ir Ji iš karto suprato, kas tai arčiau, įsitikino, kad tai pamačiau šiukšlių maišą. yra, ir išsigandusi paliepė tikrai yra bomba. Jis Maišas nebuvo tuščias – mane padėti jį atsargiai iškvietė policininkus ir jame gulėjo įdėtas ant žemės. Deja, aš tą išminuotojus. Atvykę jie kažkoks metalinis bombą ne padėjau, o patvirtino, kad tai tikrai aprūdijęs daiktas. tiesiog numečiau. Visa yra bomba, užsilikusi nuo apžiūrėjusi jį, aš pakėliau laimė, kad bomba Antrojo Pasaulinio karo. ir man pasirodė, kad tas nesprogo. Išminuotojai ją išsivežė ir daiktas panašus į bombą, Tada aš kiek sunaikino. Visa laimė, matytą istorijos įkabindama nuskudžiau kad likau sveika ir niekas vadovėliuose. Tada pas direktorių, kad nenukentėjo.

Nuotrauka iš asmeninio Sandros Žilaitytės archyvo

Profesinis informavimas ir konsultavimas (PIT'as)

- Ką turi žinoti ir mokėti dirbant pagal pasirinktą profesiją?
 - Kokią studijų ar mokymo programą pasirinkti?
 - Kur gali įgyti norimą specialybę?
 - Kokius dalykus mokykloje turi mokytis sustiprintai?
 - Kokios tolimesnės mokymosi galimybės?
 - Kokios pasirinktos profesijos kvalifikacijos kėlimo galimybės?
- Apie karjerą pradėk galvoti jau mokykloje. Jau dabar pradėk domėtis esamomis profesijomis ir pabandyk nuspręsti, kur krypsta tavo širdis.

**Konsultacijos apie profesinį orientavimą teikiamos PIT'o kabinete,
informaciją taip pat galite rasti
bibliotekoje bei skaitykloje.**

Kontaktai

“Vėtrungės” gimnazija

Gedminų g. 5

Klaipėda

LT 94222

Lietuva

Telefonas: (8-46)346342

Faksa: (8-46)346342

E-mail:

vetrungesgimnazija@yahoo.com

Nuotrauka Julijos Rudytės 1b

„Vėtrungės“ laikraščio kreipimasis

Kiekvienam, tiek mokytojui, tiek mokiniui, turėtų rūpėti gyvenimas „Vėtrungėje“. Todėl kalbėkime viešai apie negeroves, kartu dalinkimės pasiekimais ir džiaugsmais. Laikraščio „Vėtrungė“ redakcija prašo visų rašyti, išsakyti savo mintis, skelbti, informuoti. Laukiame jūsų laiškų adresu: vetrungeslituanistai@gmail.com arba galima atnešti medžiagą į 327 kabinetą.

Laikraščio redakcija